

bron 24

Kaarsje branden

Een kaars is een oud symbool van licht en warmte. Het vlammetje kan de duisternis een beetje verdrijven. In katholieke kerken zijn er speciale plekken waar je een kaars voor iemand aan kunt steken. Dat is dan een soort gebed, waarbij je denkt aan een dierbaar persoon die is overleden. Maar het kan natuurlijk ook gewoon thuis. Ook zetten veel mensen een grafkaarsje neer op de begraafplaats. Het lichtje blijft branden wanneer ze zelf weer naar huis gaan. Een digitale kaars aansteken kan ook. Er zijn allerlei sites waarop je een virtuele kaars kunt branden en vaak kun je daar ook iets bij schrijven.

bron 26

Troostgoed

Wat doe je met de kleding van iemand die overleden is? Weggooien voelt heel akelig. Een mooie manier van recyclen is om er 'troostgoed' van te maken. Zo maakt Machteld de Jong tassen of dekens of nieuwe kleding uit de kleding van overledenen. Zij kwam op het idee toen een vriend van haar ernstig ziek werd. Ze vroeg allerlei dierbaren om een lapje stof en daar maakte ze een deken van die hem veel troost bood. Anne Claudine maakte een patchworkdeken van de overhemden van haar overleden vader. De deken ligt nu bij haar moeder op de bank.

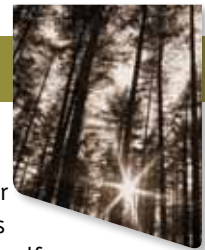
bron 25

Allerzielen

Op 2 november is het **Allerzielen** – van oorsprong een rooms-katholieke herdenkingsdag van overledenen. In de kerk worden de namen voorgelezen van de mensen die het afgelopen jaar overleden zijn. Inmiddels wordt deze dag door veel meer mensen aangegrepen om hun doden te herdenken. Zo wordt er die dag op de begraafplaats in Alphen aan den Rijn een Lichtjesavond gehouden. Er worden kaarsen gebrand, gedichten voorgedragen, wensballonnen opgelaten en bloembollen geplant. En op het Werenfriduscollege in Hoorn houden leerlingen en leraren elk jaar een gezamenlijke herdenking. Een viering met muziek, kaarsen, gedichten en – natuurlijk ook – de nodige tranen.

bron 27

Herdenkingsbos

In de Haarlemmermeer is een Herdenkingsbos aangelegd. Je kunt er zelf een boom planten, ter herinnering aan een dierbare overledene. Of je kunt er as uitstrooien. Bij de boom kun je een zwerfkei met een naamplaatje van de overledene neer laten leggen. Zo ontstaat er langzaamaan een bos vol herinneringsbomen. Het bos is vrij toegankelijk – iedereen kan er rondwandelen of de hond uitlaten. Zo is het leven nauw verbonden met de dood. En zo wordt de dood misschien wat zachter voor de nabestaanden. Je kunt even stilstaan bij de herdenkingsboom en daarna weer verder gaan met een fijne wandeling.